

MYÁ Ā• DOBRODRUÁ½STVĀ•

NedĀle, 11 Ā™Ā-jen 2015

Náš kocour ĀEernobog, zvaný Hustouš, se ve svĀch pĀti letech rozlovil a zhruba dvakrát týdnĀ pyšnĀ pĀ™inese domĀ nĀjakou myš. BohuĀ¾el vĀtšinou Ā¾ivou a docela Āilou. VyroĀenĀ si ji šetĀ™í, zpravidla v obĀvĀku pustí, se zájmem sleduje, jak myška zabĀhne pod nĀjaký nábytek, a pak na ni trpĀlivĀ Āíhá.

Jakmile myška vyleze (coĀ¾ udĀlá dost brzy, asi z vyĀerpání, ze stresu nebo z celkové zmatenosti), vrhne se na ni, zaĀne kolem ní tanĀit a pohánĀt ji tlapkami k vĀtšímu výkonu. Takhle si s ní hraje celé hodiny a ráno ji obvykle najdeme bezduchou na koberci. Jednou nám ale myšku vypustil v loĀ¾nici, coĀ¾ jsme netušili. NormálnĀ koĀky na noc do loĀ¾nice nepouštíme a neĀ¾ jdeme spát, zavĀ™eme dveĀ™e. Tím jsme myš nevĀdomky pĀ™ed kocourem ochránili. Nechápala jsem, co mi to pĀ™ejelo pĀ™es obliĀej a vzbudilo mĀ – bylo to lehouĀké, jako by mĀ koĀka švihla ocáskem. Po chvíli znovu – ne, nezdálo se mi to! To uĀ¾ se probudil i mĀj pĀ™itel, rozsvítil... a dlouho jsme hledali za nábytkem a pod radiátorem topení, ale marnĀ. KoneĀnĀ jsme myšku uvidĀli. Vykukovala mezi Āebry radiátoru a valila na nás korálková oĀka. RoztomilĀ zvíĀ™átka! PĀ™inesla jsem kocoura pĀ™ímo k radiátoru, nechala dveĀ™e loĀ¾nice otevĀ™ené, pĀ™itel odešel spát do pracovny a já jsem zhasla a pokoušela jsem se usnout. Za chvíli jsem uslyšela kocourĀ v typický taneĀek a mohutné dusání... koneĀnĀ myš ulovil. Rychle, dokud ji drĀ¾el v tlamĀ, jsem ho vynesla z loĀ¾nice ven. Podruhé to bylo ještĀ otĀ™esnĀjší – zoufalá myška hledala nĀjakou díru, kde by se spasila, a jak jsem zrovna sedĀla u stolu, vybĀhla mi vzhĀru do nohavice dĀ¾ínĀ. JelikoĀ¾ jsem ji vĀbec necítila, divila jsem se, kam se kocourĀ v úlovek podĀ a on ji napĀ™ed taky hledal marnĀ... aĀ¾ mi zaĀal drápat po noze a já jsem si v tom místĀ nahmatala myš! HysterickĀ jsem se vydĀsila, Ā¾e mĀ kousne, strhala jsem ze sebe dĀ¾íny, vyklepala myš na koberec, hodila dĀ¾íny do koše s prádlem... to byl tedy šok! Myslela jsem si, Ā¾e netřím fobií z myší ani jiných zvíĀ™átek, ale tenhle úzký kontakt byl na mĀ pĀ™ece jenom moc. KoĀiĀí osobnosti Zdá se mi, Ā¾e ve svĀch pĀti letech si náš kocour teprve rozvinul svĀj plný potenciál. Je hodnĀ velký, huĀatý, elegantní a sebevĀdomý. Se svými úlovky vyroĀenĀ mĀ. JelikoĀ¾ rádi sledujeme staré filmy, shodli jsme se, Ā¾e nám nejvíc pĀ™ipomíná takového Raoula Schráníla, pĀ™ípadnĀ moĀ¾ná Svatopluka Beneše v roli nadporuĀika Lukáše, nebo cynického dĀstojníka v NoĀním motýlovi. Zato jeho drobná a roztomilá sestĀ™iĀka Mokoška je jednoznaĀná VĀra Ferbasová. KoĀky, které prošly našim domovem dĀ™ív, mĀly také své vyhranĀné charaktery: Sofinka by mohla být taková Zdenka Baldová, Grušenka Vlasta Fabianová ve zralejší verzi, tĀ™eba v Srpnové nedĀli... a kocour Trofim, takový zoufalec, aĀ¾ trochu komický, byl vyroĀenĀ Václav TrĀgl. MoĀ¾ná Ā¾e pejskaĀ™Ām pĀ™ipadají všechny koĀky podobné, ale mĀ víme, jakou úĀasnou šálu povah mohou tahle decentní, nevtíravá zvíĀ™átka mít. Jsou pravou studnicí pĀ™ekvapivĀ objevĀ, psychologicko-etologických pozorování a neustĀlých pĀ™ekvapení!

TakĀ¾e nezbyvá neĀ¾ se smíĀ™it i s obĀasnou myší v nohavici...

EVA HAUSEROVĀ